

2018/2

Kielzog

kwartaaluitgave van Roeivereniging Aeneas Roermond

kijk voor het laatste nieuws op Facebook en onze website

Colofon

Roeivereniging Aeneas
De Weerd 52
6041 TL Roermond
Tel: 0475 336751

www.rvaeneas.nl

Bestuur

Voorzitter: vacature
voorzitter@rvaeneas.nl
Penningmeester:
Paul Schless
penningmeester@rvaeneas.nl
Secretaris: Guido Schreuder
secretaris@rvaeneas.nl
Jeugdcommissaris: Vacature
jeugdcie@rvaeneas.nl
Instructiecommissaris:
Marion Möller
instructie@rvaeneas.nl
Wedstrijdcommissaris:
Albert Knop
wedstrijd@rvaeneas.nl
Materiaalcommissaris:
Jan de Kroon
materiaalcie@rvaeneas.nl

Commissies

Toercommissie: Ien de Haas
toercie@rvaeneas.nl
Vac-commissaris:
Wim Nijskens
vac@rvaeneas.nl
Ledenadministratie:
Vacature
ledenadmi@rvaeneas.nl
Redactie Kielzog:
Piet Hein de Boer
kielzog@rvaeneas.nl
Websitecommissie:
Ron Limborgh
webcie@rvaeneas.nl

Vertrouwenspersoon:
Jeannette van den Born
jeannette.vandenborn@gmail.com

Herinneringen van 40 jaar Aeneas

In deze Kielzog en de volgende halen enkele mensen herinneringen op. Anekdoten uit een bewogen geschiedenis van 40 jaar Aeneas.

Heb je nog een verhaal, dat daar mooi in zou passen?

Vertel het iemand van ons, of stuur het naar phdeboer@kpnmail.nl.

Dan komt het in de Kielzog van dit najaar.

Van de toercommissie Voor de nieuwe cursisten

Organiseren we zoals ieder jaar op de maandagavond na afsluiting van de instructieperiode een rondje eiland met na afloop een hapje en een drankje. Daarvoor zijn ook de instructeurs en andere helpers uitgenodigd.

En een nieuwe.
De pannenkoek Thorn tocht op **zondag 16 september**.

Die hebben we in 2017 voor het eerst georganiseerd. En die is zo in de smaak gevallen dat we hem als blijvertje opvoeren. Hij staat op de landelijke toerkalender dus er zullen ook deelnemers zijn van andere verenigingen. Dat is natuurlijk extra leuk.

Zoals de naam al zegt is het een tocht (ongeveer 30 km.) naar Thorn en terug. We beginnen vooraf met koffie en vlaai.

In Thorn wordt een pannenkoek genuttigd en bij terugkomst in Roermond is er een hapje en drankje.

Ook over deze tocht word je nog uitgebreid geïnformeerd.

Wij hopen op een groot aantal deelnemers. Wie zich alvast wil aanmelden kan dat doen door een mail te sturen aan: toercie@rvaeneas.nl

De toercommissie

Een wilg gekapt

Er was al een wilg verdwenen. Op 25 april werd de tweede wilg gekapt.

We waren eraan gewend, de stoere boom in ons roei-domein. De bever was deze keer niet de schuld, maar een soort zwam, die de boom had aangetast.

Jammer.

Uit de bestuursstoel

Aeneas 40 jaar jong

Uit een conflict kunnen vaak hele mooie dingen voortkomen, dat is bekend.

Veertig jaar geleden was er bij de watersportvereniging Maas en Roer een stevig meningsverschil over de financiën. Tijdens een ledenvergadering toentertijd ging de kogel door de kerk. De roeiers trokken een scheidslijn en vroegen een bevriende zeiler, zonder enige roeiverfaring, Piet Verheggen, de oprichting van een zelfstandige roeivereniging op zich te nemen. Piet ging stevig aan de slag met een paar getrouwen en een jaar later, in 1978, stond er een imposant verenigingsgebouw aan de oevers van een voormalig grindgat. Roeivereniging Aeneas was een feit.

In de loop van de jaren is er veel gebeurd. Te veel om op te noemen eigenlijk. Terugkijken is leuk, dat doen we in dit nummer door tal van grappige anekdotes, maar je afvragen waar we naar toe is minstens zo aardig om te weten.

Quo Vadis Aeneas? Het is een van de meest tot de verbeelding sprekende vragen. Goed besturen is richting bepalen. De weg die we zullen gaan is vooral afhankelijk van onze bereidheid om voor Aeneas van betekenis te zijn. En dat is zeker het geval voor onze mooie vereniging. Met dezelfde enthousiasme en de gedrevenheid als onze oprichters bouwen we verder.

We zijn nu 40 jaar verder met circa 180 leden met een fantastische vloot, de mooiste plek van Roermond en nog genoeg geld in kas voor heel veel ambities.

Helaas zien we ook wat vermoeidheid binnen onze vereniging. Velen hebben alles al een of meerdere keren gedaan, er zijn leden die zeggen hoe het allemaal moet lopen maar steeds minder leden zetten er de schouders onder om het enthousiasme van weleer met nieuw elan weer op te pakken.

Alle ingrediënten zijn aanwezig. Ik ben ervan overtuigd dat het er in potentie is.

Toch blijven we verdeeld en vormen niet helemaal meer die club van weleer.

Ik hoop dat we met de initiatieven van de comcom ons weer gaan beseffen dat we er voor elkaar zijn. Dat we elkaar allemaal nodig hebben.

De vereniging leeft bij de gratie van de leden, want zonder leden, geen vereniging. En zoals het woord al zegt, de leden moeten zich verenigen door samen de club te dragen en aantrekkelijk te maken. Voor onszelf, maar zeker ook voor andere, nieuwe leden die de club mee gaan dragen, de toekomst in.

Laat je zien zodat de vereniging weer zichtbaar bloeit en gebruik de ruimte binnen de club om je initiatieven te ontplooiën.

Namens het bestuur,
Guido

Materiaalcommissie in het zonnetje

Wie zijn toch die mensen die op dinsdagochtend en woensdagavond rondlopen met zaken als lijmtangen, waterpassen, potten verf, rolbankjes en (voor de leek) ingewikkelde meetapparaten?

Het zijn belangrijke mensen voor onze vereniging, maar van deze groep ken ik er geen een die op de voorgrond wil treden. Des te meer reden om in de Kielzog aandacht hieraan te besteden.

Wat dachten jullie van de volgende willekeurige opsomming?

- ❖ De Brutus is toe aan een grote onderhoudsbeurt.
- ❖ In de keuken moet een kastje erbij komen en een paar schappen.
- ❖ Rolbankje nummer X van de ... loopt niet fijn.
- ❖ De deuren van de kleedkamers zijn aan een schilderbeurt toe.
- ❖ Er zit een gat in de huid van de Hellegaat.
- ❖ Onder de damesdouches moet een verrotte plaat wegens lekkage worden vervangen.
- ❖ Er zit een scheur in een spant van de Allecto.
- ❖ Enzovoorts.

Al deze zaken worden vakkundig door de mensen van de materiaalcommissie opgelost. Dat gebeurt met timmerwerk, loodgieterswerk, schilderwerk, laswerk – noem maar op.

Het belangrijkste zijn natuurlijk onze boten. Behalve de kleinere klachten en reparaties worden ook grote klussen aangepakt.

Vanaf 2016 hebben de volgende boten groot onderhoud gehad: Belzebub, Brutus, De Dikke, Kurt, Julius, Moontje, Rura en Schwarze Peter.

Zij zijn dan enige tijd uit de vaart. Niet verwonderlijk, want de houten boten bijvoorbeeld moeten onder andere een aantal keren geschuurd en gelakt worden.

Als jullie dus weer met een als nieuw uitziende boot het water op gaan of een fris ogende doucheruimte instappen – bedenkt, dat dit niet vanzelf gebeurt!

Nog een kleine oproep van de Materiaalcommissie: Er wordt een papieren registratiesysteem gehanteerd. Mede omdat met het papieren formulier een meer exacte opgave van de schade mogelijk is.

Dus schade graag zowel elektronisch als op papier melden.

*Op de foto rechts:
De Hambeek gespalkt en gelijmd*

Herinneringen

De Kiezel acht heeft het roeien als gemeenschappelijkheid. Het is een bindmiddel, maar sterker dan dat is de bereidheid om elkaar te helpen als er om gevraagd wordt.

Ad werd geholpen met het storten van beton voor de keukenvloer, Michiel werd geholpen met de aanbouw van een schuur, wat sloopwerk en het opknappen van zijn tuin. Slopen, tuinen, verhuizen, ze doen het allemaal.

Door de leeftijd wordt het ietsjes minder maar Aeneas doet zelden een vergeefs beroep op de mannen van de K8.

Mijn eerste jaar bij Aeneas

Vorig jaar 1 april was voor mij de eerste kennismaking met Aeneas op de open dag. Daarna volgde de instructieperiode van 20 lessen. Ik merkte dat er toch wat meer kwam kijken bij het roeien dan ik van tevoren dacht. Echter door de gedegen instructie periode en het herhaaldelijk terugzien van de video opnames kreeg ik de slag uiteindelijk te pakken en werd het steeds leuker.

Het sporten in de natuur samen met anderen mensen en daarna nog gezellig even een drankje nemen in het clubgebouw maakt het roeien voor mij aangenaam. Na het beginnersexamen en sturen 1 examen afgelegd te hebben, zie ik het ook als een uitdaging om me nog verder te verbeteren in het roeien.

Afgelopen zomer heb ik in een 1 persoons boot een paar keer geoefend, wat me een keer een nat pak opleverde. Dit weerhoudt me zeker niet om bij goed weer hier mee door te gaan. Wat ook erg aangenaam is binnen Aeneas is dat er nog andere mogelijkheden zijn als het roeien niet doorgaat. In het clubgebouw kan er via fitnessapparatuur geroeid of gespind worden en een keer hebben we met een stel mensen een korte wandeling gemaakt toen er door vorst niet geroeid kon worden.

Voor sportieve mensen die ook van de natuur houden is Aeneas een ideale vereniging.

Hans Pennings

(Boven) Hans (in het middag) aan het werk met Math en Toos

(Beneden) Mariëtte tijdens de klussendag

April 2017 ben ik begonnen met roeien bij Aeneas. Ik vond dat het tijd werd om weer eens iets aan sport te gaan doen en had bijna de boot gemist toen ik de aankondiging van de nieuwe roei-instructieperiode tegenkwam. Ik heb me meteen aangemeld en kon gelukkig nog meedoen. Ik was verbaasd dat ik op de eerste instructieavond al in een roeiboot mocht.

Het begon heel basaal met 'hoe in te stappen' om daarna een heus stukje te roeien (wow!) en eindigde met moeilijke pogingen om uit te stappen! Ik had al snel de smaak te pakken en probeerde zoveel mogelijk instructielessen te volgen. Samen met een aantal andere nieuwelingen, waarvan de meesten gelukkig –net als ik– nog nooit geroeid hadden.

Aan het eind van de 10 weken instructie was er een heus, officieel examen (scullen 2)! Dat was lang geleden! Heuse examenvrees kwam naar boven en ik was héél erg blij en opgelucht toen ik geslaagd bleek! Daarna werd ik in de boot genomen (haha) door ervaren roeiers in open roeigroepen, om 'kilometers te maken' zonder dat ik nog kon/hoefde sturen. Na de zomer ging stuurinstructie van start. Na veel oefenen op de plassen heb ik daar in november examen in gedaan.

Ik ben blij dat ik vorig jaar ben gaan roeien. Ik voel me er gezonder bij, en bevoorrecht dat ik mag delen in de gezelligheid van de roeivereniging. Een vereniging met een uitgebreid botenpark, prachtig roeiwater, lekkere koffie, veel activiteiten voor jong en oud, en nog veel meer.

Ga je mee in de boot?

Mariëtte Geraeds

Zwarte water

De Kiezelacht heeft in de vereniging nou niet echt de naam een ambitieuze roeiploeg te zijn. Verre van dat, het gaat ze vaak meer om de lol dan om het roeien.

Maar, vergis je niet, deze mannen hebben zowaar een paar imposante wedstrijden op hun palmares staan. Eén onvergetelijke wedstrijd is in ieder geval die van het Zwarte Water in Zwolle. Dat was in 1998 als ik mij niet vergis.

De wedstrijd op het Zwarte Water is een prachtig roeitractaat, rustig bevaren, kalm en breed vaarwater over een afstand van circa vijftien kilometer. Een lange route, maar dé basis voor een 'echte wedstrijd', want de race biedt volop mogelijkheden om de strijd met elkaar aan te gaan en je eigen race te roeien.

Ik weet niet meer of het op een zaterdag danwel op een zondagmorgen was dat we in alle vroegte richting Zwolle reden. In ieder geval waren we ruim op tijd daar om alle voorbereidingen te treffen. Het leek er zelfs even op dat de bemanning alleen voor de hoogste prijzen gekomen waren. Aan gezien het geen rechttoe rechtaan traject was kreeg stuurman Frans goede instructies over de te varen route. Hij knikte bevestigend ja toen alles in details was uitgelegd.

We vertrouwden rotsvast op zijn navigatiekunsten en roeiden vanaf het startmoment stevig door. Links en rechts van ons boten die ook echt voor de overwinning gingen. We gingen een stevig stuk rechtdoor, volgens de stuurinstructies een vaart linksaf, weer een stuk rechtdoor, toen weer links, of was het nu rechts. Een waar zijn de andere roeiers opeens gebleven?

We lagen stil op een prachtig stuk water en we moesten onbedaarlijk lachen.

In een rustig tempo roeiden we verder in een richting waarvan we veronderstelden dat het ons naar de finish zou brengen. Bij aankomst, enkel uren later, namen we ons voor deze wedstrijd beslist nog eens over te doen. Met een andere stuurman. Maar dat is er helaas nooit meer van gekomen.

Kielzog

Kielzog is het verenigingsblad van R.V. Aeneas uit Roermond.

De volgende Kielzog verschijnt rond 14 november 2018.

Inleverdatum kopij: 22 oktober 2018.

Redactie: Ad Hendriksen, Piet-Hein de Boer en Irma Bos
Fotobewerking en cover: Harry Segers

Piet

Piet Verheggen was een van de oprichters van Aeneas en onze eerste voorzitter. Om die man kon je niet heen. Zijn aanwezigheid was haast voelbaar.

Als de vloeren in de loods geveegd moesten worden kon hij je vragen of je de bezem even wilde vasthouden. Als je die dan in je handen had dan verzocht hij je op vriendelijke doch dringende toon: 'Nu je die bezem in je handen hebt, kun je gelijk even de boel aanvegen.

Het was een doortastende man die als oud-verzetsman, nergens voor terugdeinsde.

Even een tak in een boom afzagen? Piet klom de boom in. Deze bewonderenswaardige man overleed in 2001, maar zijn indringende blik op de foto bij de bar treft me nog steeds als ik de Roei binnenkom.

Klussendag 2018. Piet Verheggen kijkt toe op Janet en Elleke. Klussen, dat was zijn "ding".

Afscheidswedstrijd

In de zomer 2001 maakte de vereniging zich op voor het afscheid van de royal air force roeiers. Ze waren decennia in groepsverband lid van Aeneas en verstreekte vaak roeiploegen bij wedstrijden maar leverde ook goede coaches.

Ten afscheid zou een achtensrace op de Maas gehouden worden. De "heeren" acht in de Simon², de Britten in hun Tupperware Boat en tenslotte de fameuze Kiezelacht in de Piet Verheggen.

De wedstrijd zou om uiterlijk 10.30 uur starten. De "heeren" waren vroeg gaan oproeien, want je snapt wel dat er nog het nodige bijgeschaafd moest

worden aan het team onder leiding van Kurt von Morgen.

De Kiezelacht had niet een plan ze hing wat rond het vlot en scande de zomers uitgedoste bootbemanningen die zo rond 10.30 uur terugkeerde naar de vereniging om zodoende voor de drukte op de Maas veilig aan wal te zijn.

Aan het vlot voltrok zich ondertussen een echt achtprobleem, de Britten miste nog een bemanningslid. De Kiezelacht was ondertussen op pad gegaan en de bemanning hield in de gaten of de RAF kwam oproeien. Uiteindelijk startte we om 11.10 uur.

Het was knap druk op de Maas met motorboten en wat dies meer zei. Bij de start lag de Kiezelacht na honderd meter al bij de andere twee een bootlengte achter.

Maar wat iedereen verwachtte gebeurde: de twee gladde achten kozen voor de bochtafsnijding, maar ook voor weinig ruimte tussen de wal en de overige scheepvaart. K8 koos voor stuurboord wal, maar profiteerde vooral van zijn hoge boorden.

Kurt en zijn mannen waren na een halve kilometer volgelopen en moesten de wal opzoeken. Niet veel later gebeurde hetzelfde met het RAF-team.

De Kiezelacht finishte als winnaar, maar helaas geen beker en geen blik.

De wedstrijd werd gestaakt omdat er ongelijke kansen waren voor de teams.

Coachen bij Aeneas

Het idee was van Gerard Kusters. Gelegenheid geven aan roeiers, die beter willen gaan roeien, om mee te doen met een coachingstraject.

Op een info-avond op 19 april werd het allemaal wat duidelijker. Laurens en Gerard legden uit hoe je een aantal weken begeleid kunt worden door ervaren roeiers. Je gaat oefenen in een skiff, of een andere boot. Je wordt gefilmd en dat filmpje wordt gezamenlijk besproken. Je krijgt feedback. Tijdens de onderlinge wedstrijden later dit jaar kun je zien wat je geleerd hebt!

Annie Huybregts ging vervolgens in op een probleem van de ouder wordende roeier. Je kracht neemt af. Niks aan te doen? Jawel! Gebruik je spieren door oefeningen. Doe bewegingsoefeningen voor je gaat roeien, bijvoorbeeld..... het vlot vegen! Oefen je balans. Voorbeeld? Poets je tanden, 1 minuut op je linkerbeen, en 1 minuut op je rechterbeen. En, train 3 keer per week je conditie.

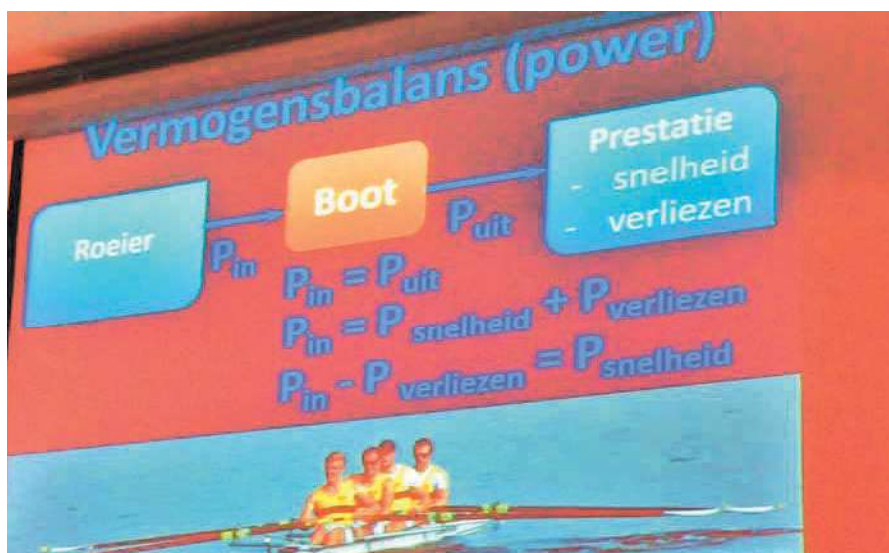
Hans Savelberg behandelde vervolgens over de techniek van het roeien. Je verliest snelheid als er onbalans is in de recover, als je diept, als er variatie is in je snelheid. Je wint als het begin van de haal valt NA de inpik, als je lang druk kunt houden, als je de volgorde benen – rug – armen goed in de gaten houdt. Mooi als iemand technische, voor mij wat ingewikkelde zaken helder kan uitleggen. En, de beelden spraken voor zich.

De organisatoren van deze avond, Laurens, Gerard, Hans, Magda en Annie verdienen een dikke pluim!

Enkele dagen later begonnen de eerste roeiers met hun coachingstraject.

Ze roeiden hun eerste 500 meter. Hun tijd zal op de Onderlinge Wedstrijden later dit jaar vast beter zijn!

Piet Hein

Winnen zonder prijs

Het was in 1997. Toen namen Hans van der Waal en Ad Hendriksen deel aan een RAF-roei-race in 'n tweetje. Een tafel met breed uitgestalde prijzen stond opgesteld bij de startlijn.

Het zat de Britten die dag echt niet mee. Helemaal vergeten wat de redenen waren, maar hoe dan ook, Hans en Ad wonnen ruim op punten en niet omdat ze nou geweldig uitblonden.

Maar het lot kan nu eenmaal anders bepalen en zo kwam het dat de beide heren zich verheugden de grote beker uitgereikt te krijgen en die vervolgens overlopend van trots in de prijzenkast van Aeneas te kunnen zetten. Het was te mooi om waar te zijn. De Britten verexcuseerden zich voor hun slechte prestaties en verklaarden dat het toernooi als 'not completed'.

De prijzen werden opgeborgen in een Britse prijzenkast van The British Army en over deze bijzondere wedstrijd is met geen woord meer gesproken.

De versie van oud-lid Hans van der Waal

Peter Ruifrok was de leider van ons clubje en tevens aanwezig als voorzitter van Aeneas. De Engelse officieren maakten bezwaar tegen onze aanwezigheid in de officiersmess! Alleen Peter als voorzitter werd toegelaten! Na overleg mochten de horigen/het mindere volk ook in de mess komen en werden de medailles en bekertjes

uitgereikt en borrels gedronken op de vriendschap tussen Aeneas en de RAF.

De wisselbeker die Aeneas, als overall – winnaar eigenlijk mee naar Roermond wilde nemen werd NIET toegestaan, die moest in Engeland blijven! Wij vonden dat allang goed!

De race (de onze) herinner ik me nog goed. We hebben ons uit de naad geroeid en nipt gewonnen. In de boot zaten wij samen en ik geloof ook Onno en een Engelse RAF-officier en we werden gestuurd en fel aangemoedigd door een mooie hartstochtelijke dame, eveneens een RAF-officier geloof ik. Voor die dame hadden we die boot zelfs naar de hel geroeid!

Omslaan

Het was op een stralende zomerzaterdagmorgen ergens in 1999. Ik zat in een boot samen met Hans van der Waal. Toen een respectabele roeier.

We roeiden samen op met de boot waarin Frans Deltrap en Charles Simons zaten. Toen nog echte bon vivants. Corrigeer me gerust als ik het verkeerd heb, maar op de terugweg werden we wat balorig. We hinderden elkaar met de riemen, sneden elkaar de pas af, spetterden met het water naar elkaar.

Ter hoogte van de waterscouting ging het mis. Nou ja, mis. Het was ook wel een beetje gepland. Op de een of andere manier raakte de riemen in elkaar verward en met het duwen en trekken raakte de boot van Frans en Charles in onba-

lans. Ze deden nog hun uiterste best om de kleren droog te houden, maar tevergeefs.

Het gezicht van Charles op het moment van omkieperen zal ik niet gauw meer vergeten.

Prachtig.

Roeiwedstrijd op de Dee

Wie kent hem nog Peter Ruifrok? Alweer meer dan twintig jaar geleden was hij onze roemruchte voorzitter.

Hij introduceerde op ongeëvenaarde wijze de marketing als een manier van besturen van onze vereniging.

Inmiddels woont hij weer ergens in Nederland, maar ooit had hij een fraai landhuis in Wales. We waren uitgenodigd om deel te nemen aan een fameuze wedstrijd die volgens mij toen al haar 187ste editie had.

De avond van tevoren hebben we uitgebreid gegeten en veel te veel gedronken.

De wedstrijddag was onvergetelijk. Echt op zijn Engels waren toeschouwers van heinde en verre naar de oevers van de rivier The Dee gekomen. Niet enkel om naar het roeigeweld te komen kijken, maar ook en misschien vooral om te genieten van wat de kleurrijke kraampjes allemaal voor lekkers te bieden; 'home made' applepies, cake, sausages, chutneys, cheddar fish and chips.

De wedstrijd op zich was best aardig om eens mee te maken, maar de herinneringen aan de gezelligheid, de typisch Engels romantiek, die onverwoestbare kneuterigheid, die mooie herinneringen zijn onuitwisbaar.

Leuk voorval in Cambridge

Nog een voorval, was het in 1999? In ieder geval amusant voor eenieder, behalve voor mij. Op de ochtend van ons vertrek vanuit Cambridge naar huis en iedereen zat al in de auto, moest ik nog gauw even ... Net gezeten zat ik daar met die grote sleutelbos van het hotel, met zo'n knots van een blok hout eraan. Die moest ik even kwijt en gooide hem in de gauwigheid in mijn afgestroopte broek voor mij tussen mijn knieën.

Mijn vrouw Ellen bleef maar roepen: 'Kom nou...., iedereen wacht op je!' Niet nadenkend trek ik vlug mijn pantalon omhoog, maar kan daarna de sleutel niet meer vinden om de kamer af te sluiten.

Ik ben toen zo maar weggehold. Eenmaal onderweg in de auto dacht ik wat zit dat toch raar in mijn kruis. Toen wist ik het weer; die sleutelbos zat me in de weg.

Gênant, doorrijden dan maar. En die sleutel? Die heb ik bij thuiskomst met veel excuses, per post naar het hotel teruggestuurd.

Leuk verhaal toch?

IJsselroeien

De jaarlijkse toertocht van de midweekroeiers zou dit keer naar Deventer gaan. Als gast van RV Daventria zou er over de IJssel geroeid worden, op 31 mei 2018. Er waren heftige buien voorspeld die dag. Zou het door kunnen gaan?

De middag voor de grote dag gaf organisator Math Widdershoven groen licht: "We gaan!" 16 roeiers vertrokken uit Roermond, om – na wat fileleed rond Arnhem – te arriveren op de mooie locatie van Daventria: een drijvend clubgebouw.

Koffie met Deventer koek stond klaar. In de fraaie botenloods viel op dat Daventria met 380 leden nauwelijks meer boten heeft dan Aeneas (zo'n 60 boten). Hebben we niet wat veel boten??

Met stuurlieden uit Deventer ging het de IJssel op. Die stroomt minsten 5 m per seconde, dus dat was stevig aan de riemen! Roeiend langs de fraaie binnenstad van Deventer

met zijn markante Lebuinuskkerk, kregen we uitgebreide toelichting van onze stuurman. Hij stuurde ons ook mooi om alle kribjes heen, om zo de tegenstrooming wat af te zwakken.

Na dik 2 uur pittig roeien kwamen we in het gat, nee niet van Frans, maar dat van Gorsel. Een gezellige picknick van 16 Aeneïden en 4 stuurlieden uit Deventer. Terug ging het gezwind, met de stroom mee, en vervaarlijke donderkoppen, maar....het bleef droog!

In Deventer genoten we van een glaasje op het mooie roeiterras. Coby bedankte de club voor hun gastvrijheid en nodigde ze uit om in september ons roeiwater eens te komen proeven.

Het heerlijke afsluitende diner "bij Siem" in Nederweert was wel een omwegje waard. Mooi geregeld Math!

Piet Hein

Picknick aan het gat van Gorssel

Roeien met de RAF

In de nacht van 1 op 2 mei 1988 vindt in het rustige Roermond een aanslag plaats. Terroristen van het Ierse Republikeinse Leger, de IRA, vuren 23 kogels af op een auto waarin drie Britse militairen zitten. Een van de militairen overleeft dit niet, twee anderen raken gewond. De IRA streeft een eiland-brede Ierse staat na, zonder banden met het Verenigd Koninkrijk, en hierbij is geweld een middel.

De IRA heeft het gemunt op de Britse militairen van de Royal Air Force bases vlak over de grens in Duitsland, die graag naar Roermond komen om er een biertje te drinken. Op 27 mei 1990 is er opnieuw een aanslag. Australische toeristen nemen een foto van het stadhuis en voor twee van hen is dit fataal.

Het ziet er naar uit dat de IRA een vergissing heeft gemaakt. In die tijd roeien er bij Aeneas militairen van de Royal Air Force, de RAF.

Na de aanslagen stelt het Britse leger veiligheidsmaatregelen in. Voordat roeiers van de RAF aankomen, inspecteert de militaire beveiligingsdienst de Aeneas loods, de omgeving en de geparkeerde auto's. Het gaat om verdachte personen, explosieven en "booby traps".

Het mag duidelijk zijn, dat het roeien in deze omstandigheden voor de Aeneas-leden niet geheel zonder gevaar is. Immers welke IRA-sluipschutter weet nu of er in een voorbijvarende boot een Britse militair zit of niet. Aeneas-roeiers trotseren dit gevaar.

Bij Aeneas traint eind jaren tachtig een DSM-acht, met als coach Kurt von Morgen, die deelneemt aan regatta's voor bedrijfsachten in Rotterdam. Ray Wood, een Company Sergeant Major van de RAF, lijkt het een wedstrijd om met een RAF-acht aan deel te nemen. In dit kader, of misschien wel vanwege een andere reden, vliegt de RAF vanuit Engeland een C-8 over, een boot die de naam Piet Verheggen krijgt. Naar Ray Wood is overigens later ook een boot vernoemd, een skiff, die nu bij WSV de Maas in Venlo is.

Voor Ray's RAF-acht zijn er maar zeven roeiers beschikbaar en Ray vraagt mij om mee te roeien. Ik vertel hem dat ik dat wel wil, en Ray informeert vervolgens voorzichtig of ik in dienst ben geweest.

Het is de opmaat voor de hamvraag, en deze is in welke militaire rang ik de dienst heb verlaten. Wanneer ik zeg dat ik luitenant ben, is Ray zichtbaar opgelucht. Ik begrijp niet helemaal waarom dat zo belangrijk is. Het wordt me even later duidelijk, wanneer Ray uitlegt dat de volgorde in de boot gaat naar militaire rang: de slagplaatsen zijn voor de officieren, daarachter zitten de onderofficieren, en hierachter op de boegplaatsen de korporals en de gemene soldaten.

Ik mag van Ray plaatsnemen op mijn geliefde plek zeven, achter een achtenswaardige Flight Wing Commander, een rang die gelijk is aan die van grootmajoor, als ik het goed heb.

Ray Wood is een opmerkelijk man, hij heeft het postuur van een stuurman en de eigenschappen van een coach: hij is vriendelijk, motiverend, onverstoort, gedecideerd, en vooral duidelijk, met name in zijn commando's. Hij weet van roeien en kan heel precies sturen, en, heel belangrijk, hij is tot op de boeg perfect te verstaan. Uiteraard gebruikt Ray geen geluidsinstallatie of lulijzer voor de communicatie in de boot, want een goed Sergeant-Major kan een volledige compagnie commanderen en een acht is dus een peulenshil.

Ik heb een prima contact met Ray en ook met de slag. Met de anderen gaat het gesprek wat moeizaam, want een lagere in rang knoopt geen babbel aan met een officier, en als ik een vraag stel, zijn de antwoorden bondig en beleefd. Men spreekt me ook aan met 'Sir'. Wanneer ik zeg dat ik 'Hans' heet, is dat irrelevante informatie. Ray vertelt me dat ik in mijn gewone roeikleren kan trainen: we krijgen namelijk geen uniform roeitenue, omdat zulks de Britten herkenbaar maakt voor eventuele sluipschutters. Het lijkt me geen echt afdoende maatregel, want Ray's formidabele stemgeluid reikt mijlenver, en daar zit geen woord Nederlands bij.

Pas na enige tijd vraag ik me af of IRA-schutters extra punten krijgen voor het afschieten van officieren, en verder of zij kunnen weten dat de officieren in een Britse legeracht op de slagplaatsen zitten.

We trainen serieus, de acht maakt goede vorderingen en

uiteindelijk roeien we stukken op wedstrijdtempo. Ray ziet bij een stevige oefening dat het zweet over mijn voorhoofd loopt. Na afloop van de training wil hij mij spreken, en buiten het gehoor van de anderen, vertelt hij mij over de essentie van het roeien in een Britse militaire acht: officieren worden niet geacht te transpireren, want in het leger doen anderen het zware werk.

Dat is heldere taal, en het mag duidelijk zijn dat ik na de finish van de wedstrijd in Rotterdam snel het zweet van mijn voorhoofd heb gewist.

De samenvatting van mijn verhaal ligt voor de hand: het roeien in een RAF-ploeg is ook na 35 jaar een boeiende ervaring.

Ad

1e plaats

Christine Janssen, die onlangs 1^e werd op de Dutch Master Open in Tilburg in het onderdeel Dames Skiff. Ook Albert Knop behaalde daar ook een 1^e plaats.

Naar mannetje

Was het in 2001 of 2002? Het doet er niet toe. Niemand weet ook meer zijn naam precies, het klonk in ieder geval een beetje deftig. Laten we hem voor het gemak even Gerrit-Jan noemen. En zo deed hij zich ook voor.

Nu lang, heel lang geen lid meer, maar toentertijd wilde om de een of andere reden graag bij de K8 horen. Nu is dat natuurlijk niet voor iedereen weggelegd, maar deze jongeman probeerde op geheel eigen wijze toch binnen te wurmen.

Eigenwijs dat was hij zeker, want hem was al meerdere malen duidelijk gemaakt dat hij niet erg welkom was. Tijdens de Onderlinge Wedstrijden ging het helemaal mis. Iedereen zat op zijn plek, alleen Frans moest nog instappen. Nog voordat hij Frans dat kon doen dook Gerrit-Jan uit het niets en nestelde zich met een gezicht van wie-doet-me-wat op die ene nog vrije plek. De bemanning sommeerde hem uit de boot te stappen, maar Gerrit-Jan bleef zitten. We verzochten het hem vriendelijk en met minder fraaie bewoordingen, maar Gerrit-Jan was koppig en bleef waar hij zat.

We hebben er verder geen halszaak van gemaakt. De wedstrijd hebben we noodgedwongen met dit nare mannetje geroeid, maar lang zal hij er niet van genoten hebben.

Wat later heeft hij zijn lidmaatschap opgezegd en nooit is meer iets van Gerrit-Jan vernomen.

High

Midden negentiger jaren vierde een K8-lid zijn verjaardag in het clubhuis met veel gezelligheid en levende muziek. Zijn zoon had ter verhoging van de feestvreugde een spacecake gebakken.

Het betreffende K8-lid had het spacegehalte van deze cake evenwel enigszins onderschat. Een en ander betekende, dat de jarige al om een uur of tien, al hallucinerende, in zijn bed lag.

Het feest ging door tot in de kleine uurtjes met het toentertijd bekende huisorkest van Aeneas.

Elfstedentocht 2018

Op 11 en 12 mei deed Aeneas mee aan de Elf Steden Marathon, zoals hij officieel heet. Er was een combi van 3 Limburgse verenigingen: Venlo, Roermond en Maastricht.

Voor Aeneas roeiden de volgende duo's: Franny Craemers met Hans Savelberg, Guido Schreuder met Arienne van Marion en Stijn de Vries met Marion Möller. Twee duo's uit Venlo en één uit Maastricht maakten ons team compleet. We werden begeleid en ondersteund door ons "walteam" van 2 busjes, Paul van Zeventer was chauffeur. Naast ons Limburgteam deden er nog 2 ploegen van Maastricht mee.

Waar gaat het om? Een gestuurde C-2 dient bij de finish de kaart met de stempels van de 11 Friese steden te kunnen tonen. De tocht wordt verdeeld in etappes van gemiddeld 8-10 km die door steeds een vers duo worden geroeid. Je bent vrij in het kiezen van de lengte van de etappes en de wisselplekken. Op de afgesproken plek staat één van de 2 busjes van ons team klaar om de boot op te vangen en worden roeiers en stuurman gewisseld. De tocht begint op vrijdagavond om 20.00 uur in Leeuwarden. Dan wordt er eerst heen en weer naar Dokkum geroeid (anders dan wat de

schaatsers doen). Rond middernacht is de boot terug in Leeuwarden waarna de overige 10 steden worden aangedaan. Wij hebben geroeid in de Hambeek en finishten rond 5 uur zaterdagmiddag.

Het zal duidelijk zijn dat het logistiek niet eenvoudig is om het duo dat aan de beurt is op de goede plek en de juiste tijd aanwezig te hebben (we hadden 23 wisselplekken). Hulde aan de 4 chauffeurs (2 in bus A en 2 in bus B) die hiervoor verantwoordelijk waren. We hebben veel profijt gehad van de draaiboeken/kaarten en praktische adviezen van Maastricht; zij doen al jaren mee en hebben de organisatie goed op orde.

Is het een toertocht? Ja.

Wil iedereen een zo snel mogelijke tijd roeien? Ja.

We hebben dus geoefend op het zo snel mogelijk wisselen van ploeg en aan de roeiers die uit de boot kwamen was te zien dat ze hard geroeid hadden.

Als je etappe erop zit kun je uitrusten in de bus die naar de volgende wisselplek rijdt. Het is een belevenis om mee te maken. Bijzonder was het roeien in de combinatieploeg: als je 's nachts 2 roeiers uit Venlo stuurt of omgekeerd als Aeneasroeiers door een Maas-trichtse stuurman wordt aangevuurd blijkt de integratie tussen verenigingen erg snel te ontstaan.

De shirts van de provincie Limburg die we droegen maakten ons heel herkenbaar.

We zijn tevreden over onze tijd, we zijn als 43e van 97 ploegen geëindigd, en vonden het leuk dat we daarmee de snelste Limburgse ploeg waren.

Het is goed dat Aeneas weer een ervaring heeft opgedaan in de Elfsteden Marathon.

Zeker voor herhaling vatbaar!

Stijn de Vries

Muziek Helleniek

Hoe heette dat Grieks triootje ook alweer dat altijd acte de presence gaf als er wat te vieren viel bij Aeneas?

Het waren toen al mannen op respectabele leeftijd. Wellicht zijn ze al overleden, maar toen strooiden ze kwistig met zonnige Zuid-Europese muzieknoten. Was het Trio Hellenique? Wie het nog weet, mag het zeggen. Ik weet het niet meer, maar hun beeld staat nog goed in mijn geheugen gegrift.

Een hilarisch moment tijdens de Onderlinge Wedstrijden (2005?). De K8 zou gaan deelnemen in de Simon². Er was van tevoren wat geoefend met Lenneke als stuurvrouw. De trainingen waren gunstig verlopen dus er lag een snelle tijd in het vooruitzicht. Aan alles was gedacht in de voorbereiding, maar een ding zag de K8 over het hoofd; Lenneke kon die dag helaas niet sturen en aan een andere stuur werd pas op het allerlaatste moment gedacht. Lies, de vrouw van Charles werd gevraagd of zij wilde sturen. Lies vond dat geen probleem. Graag zelfs. Iedereen nam plaats in de boot en Lies volgde. Maar, ... helaas, haar achterwerk liet zich niet schikken op deze plek. Nou lag dat natuurlijk niet helemaal aan de omvang van haar derriere, het zitplaatsje van de Simon² is natuurlijk ook wel wat aan de krappe kant.

Maar hilarisch was het wel. Ik ben vergeten welk achterwerk toen wel in het zitplaatsje paste. Wie het nog weet mag het zeggen.

Gouden bruiloft

In 2007 waren Koos en Trees Noordholland-de Jong 50 jaar getrouwd. Dat vierden ze natuurlijk ook op de Roei, want ze waren samen meer dan 50 jaar getrouwd met hun geliefde roeisport.

Ze hebben in Aeneas een belangrijke rol gespeeld, en niet voor niets kunnen we tegenwoordig roeien in een "Koos" en een "Trees". De feestgangers werden vereeuwigd in een lijst, en zo kunnen we

inmiddels overleden roeiers als Koos, maar ook Wim Schagen, Tom Franssen en Janny Dosker weer even terugzien.

Wij bouwen voort op wat zij hebben opgebouwd.

Tom en Els Franssen, op de achtergrond Hein en Mieke

Wim Schagen met Onno Zollner

Koos en Trees met Hein van de Bruggen

Janny Dosker, op de achtergrond Isabella, Paul en Cees

Op zoek naar een theehuis aan de Linge

Met de midweekroeiers vertrokken we in Leerdam voor een toertocht op de Linge. Het was april 2011. Al snel vielen de eerste druppels. Dat werd regen. En vervolgens een hoosbui, die bleef duren.

Er zou een theetuin zijn, waar we konden schuilen, en lunchen, maar die kwam maar niet (toen organiseerde Math Widdershoven nog niet!). Na anderhalf uur doemde een theetuin op, onder de naam "Rust wat". Helaas...gesloten. We meerden toch maar aan. Schuilend onder een paar parasols hebben we alles bij elkaar gelegd wat we hadden: boterhammen, fruitbiscuits, Franse kaas, cola, bananen, appelsap.

Peter de Boer hoost

Aanleggen bij een gesloten theetuin

Dat "breken en delen met elkaar" gaf een warm gevoel van binnen, en....de stemming werd steeds vrolijker.

Terugroeien in de regen, ach en het deerde ons niet, en we legden in Leerdam aan....in de zon!

Piet Hein

Storm op de Maas

Het was een warme zomerdag in 2013, op die toertocht van de vrijdagroeiers naar Thorn. We legden aan op het strandje bij Thorn, en koesterden ons in de zon.....

Op de terugtocht brak er plotseling – even voorbij de sluis bij Linne – een enorme onweersbui los. Storm, hagel, wilde golven, je zag geen hand voor ogen. Er waaide een handdoek in het water. Het petje van Pierre idem.

Grote golven sloegen over de rand van onze C-4. Ergens in de mist doemde een groot schip op. Doodeng! "Strong, strong!" brulde stuurvrouw Marjan, en we roeiden als gekken.

Ik begreep, dat je, als je niet keihard zou roeien, speelbal zou worden van de golven en wind. Wat deden die hagelstenen pijn! Maar we roeiden door en opeens....was het voorbij.

De regen hield op, de wind ging liggen. En bij aankomst bij de Roei scheen de zon. Alsof er niets gebeurd was.

Toen merkte ik pas dat ik doornat was. Maar we hadden het gered! En we konden de boten gaan leeghozen.

Klussendag

Al bij de bouw van ons roeigebouw in 1983 werd er geklust door leden van Aeneas. Architect was "onze" Onno Zollner. Heel wat roeiers hebben er hard aan gewerkt. Al vele jaren kennen we een technische commissie. Die repareert boten, stelt riggers bij, werkt mee aan het onderhoud van het gebouw enz.

Maar er zijn ook veel kleine klusjes, die door iedereen gedaan kunnen worden. En als we daarvoor professionele krachten moeten inschakelen, dan gaat de contributie stevig omhoog. Dat willen we niet. Daarom zijn er elke jaar welke enkele klussendagen, waarop roeiers een dag of dagdeel aan de slag gaan. Zo ook op 19 april jl. Zo'n veertig roeiers verschenen die dag.

Om boten schoon te spuiten, riemen te schilderen, kleine reparaties te verrichten, de tuin te onderhouden, schoon te maken, te vegen, te poetsen, ramen te zemen, broodjes te smeren voor de werkers, enz. Het was ook nog gezellig. En, je leert zo ook eens andere mensen kennen dan die van je eigen roeiploeg! Hieronder een overzichtje van een stel noeste werkers.

Klussendag
2018

> Van Boven &
Van der Bruggen
a d v o c a t e n

Van Boven & Van der Bruggen Advocaten

Bezoekadres:
Kapellerpoort 14-16
6041 HZ Roermond

Postadres:
Postbus 15
6040 AA Roermond

Telefoon: 0475-33 30 30
Telefax : 0475-33 11 74
E-mail : info@bovenbruggen.nl
Internet : www.bovenbruggen.nl

Advocatuur is topsport!

Perfect in Balans

5.000 m²
wonen & slapen

Burghoffweg 30 ROERMOND

t.o. Retailpark

WWW.DEN-ELZEN.NL

Ook adverteren?

Vraag naar de tarieven via e-mail adres: penningmeester@rvaeneas.nl

**Hotel en Grand Café
De Pauw**

**ENJOY YOUR STAY
IN ROERMOND**

Roerkade 2, 6041 KZ Roermond

T +31 (0)475 31 65 97
E: info@hoteldepauw.nl

www.hoteldepauw.nl

**Deukje?
Welk
deukje?**

Denk niet langer aan
schade dan nodig is!

Bel voor een afspraak
(0475) 328 447

Peter Brouwers - Roermond

SIEM deal

'saame' voordelig genieten
(alleen di, woe, do)

Saame
BI-J SIEM
ANNO 1659

2e Quick/slowlunch

halve prijs

**Tomaten- of weeksoep,
pantosti van de chef,
uitsmijter Siem of kleine salade**

VOOR
SLECHTS
€12,00

2e Verrassingsmenu

halve prijs

3 gangen voor €29,50

4 gangen voor €36,50

5 gangen voor €42,50

Uw keuze vis of vlees

Saame
genieten!

Voor informatie en reserveringen
www.bi-jsiem.nl
of 0495 622001

Restaurant Bi-j Siem | Kerkstraat 56 | 6031 CJ Nederweert
Tel (0495) 622001 | www.bi-jsiem.nl | info@bi-jsiem.nl

Roeien! Ja, dat wil ik ook!

Ik ben geïnteresseerd in roeien. Graag wil ik eens kennismaken.

Mijn naam:

Mijn adres:

Mijn woonplaats:

Mijn telefoonnummer:

Mijn emailadres:

Stuur deze ingevulde kaart in een gefrankeerde envelop naar:
Roeivereniging Aeneas, De Weerd 52, 6041 TL Roermond
Voor informatie zie onze website: www.rvaeneas.nl